सपदि मदनानलो दहति मम मानसं देहि मुखकमलमधुपानं ॥ ८ ॥
इति चटुलचाटुपटुचारु मुरवैरिणो राधिकामधि वचनजातं ।
जयति पद्मावतीरमणजयदेवकविभारतीभणितमतिशातं ।
प्रिये चारुशीले मुञ्च मयि मानमनिदानं ।
सपदि मदनानलो दहति मम मानसं देहि मुखकमलमधुपानं ॥ ९ ॥
परिहर कृतातङ्के शङ्कां त्वया सततं घन- ।
स्तनजघनयाक्रान्ते स्वान्ते परानवकाशिनि ।
विशति वितनोरन्यो धन्यो न कोऽपि ममान्तरं ।
स्तनभरपरीरम्भारम्भे विधेहि विधेयतां ॥ १० ॥
मुग्धे विधेहि मयि निर्दयदन्तदंश- ।
दोर्वल्लिबन्धनिबिडस्तनपीडनानि ।
चण्डि त्वमेव मुदमञ्चय पञ्चबाण- ।
चाण्डालकाण्डदलनादसवः प्रयान्ति ॥ ११ ॥
शशिमुखि तव भाति भङ्गुरभ्रूर- ।
युवजनमोहकरालकालसर्पः ।
तदुदितभयभञ्जनाय यूनां ।
त्वदधरसीधुसुधैव सिद्धमन्त्रः ॥ १२ ॥
व्यथयति वृथा मौनं तन्वि प्रपञ्चय पञ्चमं ।
तरुणि मधुरालापैस्तापं विनोदय दृष्टिभिः ।
सुमुखि विमुखीभावं तावद्विमुञ्च न वञ्चय ।
स्वयमतिशयस्निग्धो मुग्धे प्रियोऽहमुपस्थितः ॥ १३ ॥